

la faRga

revista de Salt

ANY XVIII - NÚM. 164 - GENER/FEBRER 1997 - PREU: 306 PTA

**Itinerari improvisat
per Salt**

EL RACÓ DEL POETA

Els pobles de l'Empordà

Pobles de l'Empordà,
vent de llibertat,
rieres de plata que van al mar,
blancs els núvols,
darrera la muntanya que uneix
el bosc i l'alba,
sobre la branca l'ocell cantautor.

Diferents camins,
branca amb flor
corba la vereda en ple sol,
encant de primavera,
pluja i groguenc color,
paviment de terra i pedra
i una filera de xiprers
que acaba on va començar
mirall de pobles tranquils
que captiven i viuen en pau.

Els prats,
les seves rieres,
el seu perfum,
el seu cansament,
els seus camps de girasol.

Llesca de pa calent
i coixí de l'amor.

Antonio López Martín
President del Grup Poètic Gironí

EL COLOR DELS DIES

Mimosa

Del verd al groc, anuncies
discretament: ve l'estiu!
Vindran aviat els dies
en què tota cuca viu!

Al pi de la vella eixida
hi estrenarà un nou cucut,
després de la gran dormida,
un cant a la joventut.

Vinclaran les sargues mortes
mal endreçades pel fred
i obrirem totes les portes
perquè hi entri l'aire net.

I alçarem al cel alegre
amb els ulls enlluernats
l'impuls nou d'aquesta febre
que ens ix pels quatre costats.

Demà rai per les margeres
floriran els violers
i als nius de les cadernerres
s'hi enfilaran els rosers.

Farem un xic de tabola,
la mà freg de l'altra mà,
i ens direm: "Adéu" i "Hola"
com si sempre més fos clar.

API
núm. 218

agència de la propietat immobiliària
administració de finques
gestoria administrativa

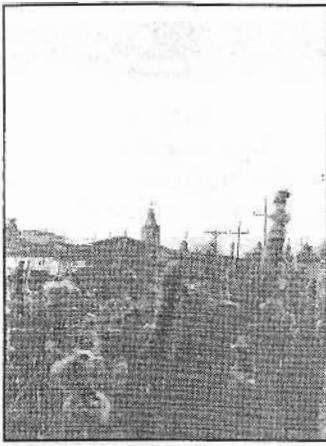
avgda. jaume I, 44 baixos - tels. 20 88 54 17190 - girona
20 13 35
21 46 08 Fax

passaig països catalans, 147 - tel. 24 44 92 17190 - salt

VENDA I LLOGUER DE MAQUINÀRIA I
UTILLATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig dels Països Catalans, 58
Tel. 23 37 31 - Fax 24 11 81 - 17190 SALT

ANY XVIII/NÚM. 164
GENER/FEBRER 1997

PORTADA/ Itinerari improvisat per Salt
FOTO: Xavier Pascual

LA FARGA/Revista de Salt

EDITA/ Casal de Jubilats de Salt.

DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné

COORDINACIÓ/Ma. Helena Romagós.

CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Darné,
Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada
i Reig, Jaume Bosch i Termes, Miquel-Àngel Ferrés i
Fluvià, Agapit Alonso i Pont, Ricard Giménez i Camins,
Ma. Àngels Mir i Casas, Xavier Margenat, Lluís Rovira i
Pato i Gerard Carreras i Comas.

COL.LABORACIÓ HABITUAL/

Antoni Brugués, Salvador Sunyer i Casadevall, Iolanda
Pineda i Balló, Alicia Vila, Jordi Soler i Quim Pla.

COMPAGINACIÓ/Xarli Terribas i Roca

CORRECCIÓ i ESTIL/ Toni Ruscalleda

FOTOGRAFIA/ Xavier Pascual - Martí Artalejo

PUBLICITAT/ Vicenç Saurina

DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli

ADMINISTRACIÓ/Juan Boada i Reig

TIRADA/1.500 exemplars

REDACCIÓ/Passeig Verdaguera, 1

Tels. 23 04 98 - 23 85 78

IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.

Tel. 42 01 07 - ANGLÈS (Girona)

DIPÒSIT LEGAL/GI-356/79

SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.500 pta.

Itinerari improvisat per Salt

Caminar per Salt amb la càmera fotogràfica a punt, recollir les instantànies que l'atzar ens proposa, o descobrir aquell indret que també forma part del nostre paisatge urbà, malgrat que potser no sortirà mai en cap postal del nostre Poble, però que, com els personatges Fellinians de la pel·lícula *Amarcord*, només cal que tinguem la sensibilitat per acostar-nos-hi, i com el teleobjectiu més precís captar allò que dintre el conjunt ens suggereixi, ni que sigui només un bri de poesia, o un record plaent, el racó més entranyable.

Aquesta és la proposta que ens vàrem fer el Consell de Redacció per tal de presentar-vos una visió contrastada, gràfica, sensible i diferent, alhora que parcial i incompleta, perquè cadascú faci el seu itinerari, sense marcar-se un únic camí ni descartar cap dreuera. Només pretenem que no passeu insensibles per un Poble que mirat des de lluny no és pas diferent d'un altre del seu entorn, però si l'observeu de prop i amb actitud oberta hi veureu les petites coses que el configuren, sense valorar les essencials ni menystenir-ne les altres. Aquesta serà una mica la realitat del nostre Poble en aquell moment precís, després podreu proposar-vos si amb el vostre ajut podeu millorar-lo.

Aquest és un exercici ben fàcil que convé que fem tots els que en som veïns. Nosaltres us en donem les gràcies per endavant.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIIONS EXPRESSADES AMB ELS SEUS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN S'INDIQUI LA SEVA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

SUMARI

EL COLOR DELS DIES	TEVA/MEVA
Mimosa.....2	Lola Burch i Fajula, centenària.....12-13
EL RACÓ DEL POETA	TEMA CENTRAL
Els pobles de l'Empordà.....2	Itinerari improvisat per Salt.....14-17
EDITORIAL	HISTÒRIES AL VENT
Itinerari improvisat.....3	L'ocellet.....18
LOCAL	EL DIAMANT DE LA PLAÇA
Notícies varies.....4-5	Quin nom li posarem?.....19
IMATGES	SETCIÈNCIES
Mil nou-cents noranta-sis, en el record.....6-7	Es poden fabricar xips encara més petits?.....20-21
EL LLIBRE	A PEU PLA
No la saps aquesta?.....8	OPI.....22
TORRE DE GUAITA	CAGAFERRO
Educació i tecnologia.....9	L'acudit foll.....23
ESDEVINGUTS	LA VIDA AMB HUMOR
Rabindranata von Austin.....10-11	En aquest món hi ha molts boigs.....23
COL.LABORACIÓ	
Tot fullejant la premsa.....11	

Nova capçalera i nous col.laboradors

El lector haurà pogut observar el nou disseny de la capçalera d'aquest número de LA FARGA (que ja s'insinuava a la portada anterior) i que s'emmarca dins el natural desig d'anar millorant tant la presentació com els continguts de la nostra modesta revista. En aquest sentit cal destacar les últimes incorporacions -en algun cas hauríem de parlar de reincorporació- de nous elements tant dins del consell de redacció com en l'apartat de col.laboradors habituals, com són en Lluís Rovira, l'Alicia Vila, en Quim Pla, el fotògraf Xavier Pascual i en Jordi Soler.

Precisament en Jordi Soler -el polifacètic periodista- ninotaire- fotògraf-artista-etcètera- és l'autor del disseny de la nova capçalera i de la sèrie "Galeria d'esdevinguts", que retorna a les nostres planes després d'anys d'absència.

I ara que parlem d'anys, ens adonem que aviat en farà divuit (valga'm Déu com passa el temps!) d'aquell maig del 1979, en què va sortir al carrer el primer número de LA FARGA. Divuit anys: som majors d'edat! (ja podem votar... o ens vestim de llarg?). Bromes a part, felicitem-nos i que sigui per molts més.

Josep Cristófol
Director

Salt en obres

Diverses obres, algunes de gran envergadura, han començat a Salt, i al coincidir, han provocat alguns problemes de circulació.

En primer lloc han començat les obres de **remodelació del carrer Major**, cosa que ha comportat canvis importants en el trànsit entre Girona i la nostra Vila. L'Ajuntament ha editat uns plànols recomanant alguns itineraris, però els primers dies va regnar la confusió.

El problema és que aquestes obres han coincidit amb altres, com les **obres del passeig dels Països Catalans**. També aquests dies es van iniciar les **obres de la rotonda** que se situa al límit entre Salt i Bescanó. Els treballs d'aquest giratori tenen previst una durada aproximadament de 15 dies.

A més, el ple de Salt va donar llum verda, fa uns dies, a la prolongació del passeig del Marquès de Camps fins a l'enllaç amb l'autopista A-7. Les obres constaran de dues fases. En la primera es farà la prolongació fins a l'A-7 i, en la segona, es redefinirà tot el carrer.

Entrega de premis del concurs popular de pessebres Club Tramuntana

El passat diumenge 19 de gener tingué lloc l'entrega de premis del I Concurs Popular de Pessebres organitzat pel Club Tramuntana, amb la col.laboració de l'Ajuntament de Salt. A l'acte hi assistiren entre altres per-

sonalitats, la regidora de l'Ajuntament, Sra. Carme Carbó, i el Sr. Ventura Pau, membre del jurat i gran afeccionat al pessebrisme. Els premiats en la modalitat familiar foren: al pessebre més laboriós, família Bosch Barrera; premi al més original, família Abelenda Puigvert. Pel que fa a les institucions foren premiades pel pessebre més original, el Centre de Labor-teràpia de l'Hospital Psiquiàtric, pel més artesanal, el col.legi Vilagran, i pel més laboriós el col.legi La Farga. L'entrega de premis fou seguida per nombrosos assistents que ompliren la sala d'actes del Club.

Els Marrecs de Salt

La colla dels Marrecs de Salt ha augmentat en una vintena de nous castellers en els primers dels assajos de l'any. Quan va acabar la passada temporada eren més de dos-cents Marrecs. Són, indubtablement, la colla Gironina que arrossega més incondicionals. La seva primera sortida va ser el diumenge 2 de febrer a Sant Mer, el mateix lloc on la temporada passada es van estrenar.

Exposició "PABLITO, 30 anys d'imatges"

L'exposició fotogràfica de *Pablito, 30 anys d'imatges*, es va exhibir a la Casa de Cultura Les Bernardes del 17 de gener al 6 de febrer. Pablo Garcia Cortés, Pablito, és una de les fonts gràfiques de la història gironina.

AUTO TALLER MECÀNIC
SANTA MARIA

Tel. 23 54 48

Jordi Cadena i Roca
Marc Martorell i Expòsit

c/ Sant Antoni. 53 - 17190 SALT (Girona)

MIRALLS I VIDRES

SOLAR, s.a.

DISTRIBUÏDOR DE FINESTRES DE GELOSIA I MAMPARES PER A BANY "VENTIKLAR"

- Manipulació i col.locació de vidre pla "CLIMALIT", "SECURIT", CORBAT, LAMINATS, etc...
- Especialitzats en vidrieres artístiques, de formigó i vidres a la sorra

c/ Joan Maragall, s/n. (ctda. Pas. Països Catalans) - Apt. n.º 147
Tel. 23 58 11 - Fax 24 30 82 - 17190 SALT (Girona)

Va fer reportatges regularment a diferents publicacions: *Lean*, *Tele Exprés*, *París Match*, i les agència *Europa Press* i *Efe*. Va treballar, també com a redactor gràfic al diari *Los Sitios*, fins a l'any 1984.

El material que integrà l'exposició forma part de l'Arxiu d'imatges Emili Massanas de la Diputació de Girona. Aquest arxiu és l'embrió d'un banc d'imatges digitalitzades de les comarques gironines, on tots aquells interessats que ho desitgin poden trobar documentació gràfica de qualsevol indret o aspecte gironí, present o passat, per il·lustrar edicions, produccions multimèdia i tota mena de publicacions.

Recuperació de l'Aiguamoll del Veïnat

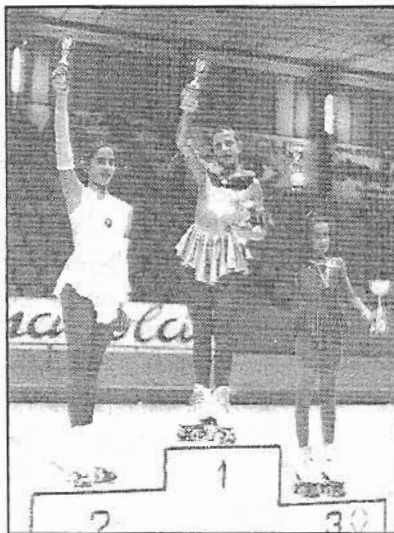

El Club Tramuntana té previst per aquest primer trimestre de l'any organitzar un camp de treball amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt per netejar i recuperar l'aiguamoll del Veïnat.

Aquesta zona humida actualment està convertida, en part, en un abocador incontrolat. Aquest ai-

guamoll, juntament amb la bassa dels ànecs i la bassa dels carros, formen ecosistemes de gran riquesa biològica que tenen una funció important en el medi ambient. Per exemple, rehabilitant aquests aiguamolls poden retornar a Salt espècies d'ocells que últimament escassegen i facilitar que altres aus que viuen en zones humides puguin niar i viure a les nostres terres.

Copa Catalana de Patinatge Artístic

El passat dia 19 de gener, se celebrà a Vilanova i la Geltrú la "Copa Catalana de Patinatge Artístic" sobre rodes, en les categories Infantil, Cadet, Juvenil i Sénior.

En la categoria infantil hi participà la saltenca Bàrbara Valentí Martell, en la qual va aconseguir el 1r lloc.

Des d'aquí volem desitjar sort a la Bàrbara de cara al proper Campionat Provincial, que se celebrarà a Blanes els dies 15 i 16 de març.

Xerrada-Col·loqui

El 14 de desembre va tenir lloc a la Llibreria 22/Setè Cel de Salt, el debat: 150 ANIVERSARI DE LA INDUSTRIALITZACIÓ A SALT, amb motiu de commemorar la data en què el pioner de la indústria tèxtil de Salt, el banyolí P. Ramió, va crear la primera indústria del ram al poble l'any 1846. La xerrada va estar coordinada per l'Agapit Alonso i va comptar amb l'assistència de nombros públic.

150 ANIVERSARI DE LA INDUSTRIALITZACIÓ A SALT

a càrrec d'Agapit Alonso

Dia: 14 de desembre 1996

Lloc: Llibreria 22/Setè Cel

Hora: 1 del migdia.

RECULL

- Exposició de dibuixos i pintures de Manel Bayo Salt, *un cop d'ull*. (Llibreria 22-Setè Cel)
- Presentació de l'obra decorativa de Xesca. (Llibreria 22-Setè Cel).
- Entrega de premis del concurs popular de pessebres. (Club Tramuntana).
- Exposició de fotografies dels pessebres concursants. (Club Tramuntana).
- Curs de cuina, a càrrec del professor José Pérez Carrion.
- Exposició de Teia Bou de sedes originals estampades a mà. (Les Bernardes)
- Exposició de ceràmica Paisatges sobre plats de Maria Boada. (Les Bernardes)

Sport Garatge, s.a.

- * Reparacions
- * Engrossaments
- * Neteja

Ps. Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11
SALT

VOLVO

Camions i Autobusos

Polígon Torre Mirona - Tel. 23 38 61 - SALT

SERRALLERIA

Lluís Valentí, s.l.

FERRO i ALUMINI

c/. Lluís Moreno, 11 - Tel. 23 75 00 - 17190 SALT

Benvolgut amics,

El Club Tramuntana ha iniciat una sèrie d'activitats que tenen per objecte realitzar tasques de tipus cultural i social en l'àmbit del poble de Salt. En aquesta línia d'activitats, com sabeu, el passat Nadal es va organitzar el primer Concurs Popular de Pessebres, amb el suport i col.laboració de l'Ajuntament.

Una altra activitat programada en col.laboració amb l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de la Vila, és el projecte de recuperació de l'aiguamoll del Veïnat. Aquest es realitzarà en diferents fases i té per finalitat rehabilitar aquest indret per tal d'afavorir que retornin a Salt espècies d'ocells que últimament escassegen i facilitar que altres aus que viuen en zones humides puguin niar i viure a les nostres contrades, a més de convertir aquest paratge en un lloc agradable per passejar-hi.

La primera fase consistirà a netejar la zona de l'aiguamoll, que va tenir lloc el diumenge 23 de febrer, al qual vàrem convidar tota la família a participar-hi.

Setu Masferrer Domingo
Director Club Tramuntana

Mil nou-cents noranta-sis, en el record

Una vegada més ens trobem al final i a l'entrada d'un nou any. Una vegada més aprofitarem aquest espai per fer un repàs i deixar constància del que ha estat l'any 1996.

Tal com diu el titular, parlarem del que ens ha quedat en el record. O sigui que no serà una cronologia, sinó, pel qui això escriu, allò que d'una manera o altra l'ha sorprès, interessat o que val la pena deixar-ne constància.

Pels amants del món teatral, al mes de gener varen poder adquirir les velles butaques del Teatre Municipal de Girona. Va ser un èxit i molta gent es va quedar amb les ganes. Va ser també en aquest mes que el Presi-

dent més important dels darrers anys de la República Francesa, François Mitterrand, moria després d'una llarga malaltia. Era el 8 de gener i tenia 79 anys.

El mes de febrer, i concretament el 22, la Llibreria 22 de Girona es va fer càrrec de la llibreria Setè Cel de Salt. Amb el nom de Llibreria 22/Setè Cel es manté en aquesta llibreria que era propietat de Josep Paulí, amb la idea de seguir i promocionar el món del llibre, els seus autors, així com fer exposicions de pintura a la part de dalt. Per cert, es va inaugurar amb una mostra molt interessant del pintor saltenc Josep Gispert. El dia de la inauguració estava ple de gom

VELUM

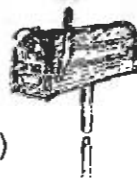
MOSQUITERES

- Enrollables, fixes, laterals. (Fabricació pròpia)

BÚSTIES

- Per a comunitats de propietaris i particulars. (Més de 100 models diferents)
- SERVEI TÈCNIC PROPÍ
- ASSESSORAMENT
- PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

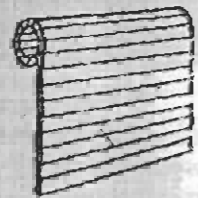

NOVA ADREÇA

EXPOSICIÓ I VENDA:
c/ Rafael Masó, 52 - baixos (cantonada Gavarres)
Tel. 23 53 62 - Fax 40 09 64 - 17190 SALT (Girona)

PERSIANES

- Enrollables normals, de calaix exterior (sense obres), de llibret ... Tant amb alumini, PVC o fusta.
 - Motorització de persianes.
 - Accessoris i recanvis de tot tipus.
- TALLEM PERSIANES AL MOMENT

MAMPARES DE BANY

- Per banyera i dutxa.

CORTINES

- Venecianes, plisades, verticals, enrollables. (Confecció a mida)

a gom, amb gent de tot tipus, del món de la política, de les arts i de la literatura.

El març va començar amb les avançades i esperades eleccions al govern d'Espanya. Per fi les repetides i avorrides paraules de "Váyase, señor presidente" varen deixar de sonar, ja que el "funcionari" Aznar pels pèls va poder ser president. Això sí, gràcies a "el enano" Pujol. Aquest mateix mes va celebrar la IV Fira del disc. Un sol dia i més de 15.000 persones hi varen passar. Més de 5.000 de les previstes.

El 14 d'abril, dia important pels republicans, a Salt es va presentar oficialment la colla castellera dels Marrecs. L'actuació a la plaça de la Vila va ser un èxit tant per la colla com per l'assistència. Aquell dia Els Marrecs van carregar i descarregar u 4 de 5 amb agulla i un 3 de 6, i van carregar una torre de 6.

El mes de maig, Salt torna a tenir una notícia: El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va rebutjar la implantació d'un hipermercat Leclerc a Salt. Xavier Corominas, l'alcalde, acceptava la sentència, tot i que no la compartia. Els promotors van dir que farien una altra proposta que s'ajustés a les directrius de la Generalitat. Aquest mateix mes, a conseqüència que els Populars governen el país, i d'una manera provisional -ja ho veurem quan dura aquesta provisionalitat- nomenen un nou governador. O sigui, ens deixa el simpàtic i dinàmic Pere Navarro -li varen fer un gran sopar d'homenatge- i van nomenar l'advocat i membre del Partit Popular Robert Brell. Per cert, l'exgovernador Pere Navarro, al mes de maig, encara va venir a Salt a clausurar l'Euroconferència Internacional sobre Immigració Gambiana a la UE.

El mes de juliol, com és normal, molta gent fa vacances, és la Festa Major de Salt, i va fer molta calor. I el mes d'agost molt per l'estil de l'anterior, amb la diferència que les

festes major eren pràcticament a tots els altres pobles i, també, molta més gent fent vacances.

El setembre trobem una notícia important per l'esport gironí: El Valvi va quedar campió de la lliga catalana de bàsquet.

L'octubre són les fires de Girona. Amb l'ajuda d'un bon temps es va aconseguir unes fires participatives com mai. A ressaltar el nou espai de les barraques de la Copa. I aquest mateix mes es va desfer el grup de rock gironí Umpah-pah. El seu líder, el saltenc Adrià Puntí, a partir d'ara cantarà en solitari i a més es dedicarà al teatre. Per cert Puntí i Cervià varen estrenar sota la direcció de Josep Doménec, "Cupido", tot un èxit. També el Talleret va estrenar nova obra: "Prendre Partit".

El dia 2 de novembre es va atorgar el Premi de Narració Curta en la seva edició número XVI, Just M. Casero, que organitza la Llibreria 22. Els guanyadors, un jove del Maresme, Pep Bertrana, amb l'obra "Amanita mascaria". El finalista va ser el banyolí Miquel Aguirre, amb l'obra "Ombres paral.leles". Aquest mateix mes, a Girona, més premis literaris. Concretament el divendres dia 29 es van lliurar els premis literaris de Girona. El Bertrana el va guanyar Antoni Marí amb l'obra publicada a Ed. 62 "El camí de Vincennes". La votació popular va triar l'obra publicada a Columna "Natura d'anguila" de Maria de la Pau Janer. El Miquel de Palol de poesia el va guanyar Cèlia Sánchez-Mustich amb

"Taques". El Rahola d'assaig va anar per a Víctor Martínez, autor d'"El naixement de l'iberisme catalanista". El premi de novel.la juvenil Ramon Muntaner va quedar desert. I finalment el Premi Cerverí a la millor lletra de cançons per votació popular va ser pel grup Mallorquí Al-Mayurga i la cançó "Mai l'amor és impossible"; el de lletra inèdita va ser per "Cançó de bressol" de Cinta Massip.

El desembre la cosa s'acaba, i arriben les festes de Nadal i els preparatius del nou any i a començar a parlar de Josep Pla, ja que l'any 97 serà l'any Pla. L'any en què es celebra els 100 anys del seu naixement.

Ens hem deixat moltes coses, moltes pressions i discussions, ja que el món continua tenint els mateixos problemes de sempre: és egoista, dominant, violent, insolidari, consumista, racista... i en Clinton, en Bill pels amics, surt reelegit president dels americans i, per extensió, de tots nosaltres.

Ha nascut i, també, ens ha deixat molta gent: amics, coneguts i aquells personatges que d'una manera o altra han influït a les nostres vides, com escriptors, actors, músics... Valgui el nom de Marcello Mastroniani com a record de tots ells.

No la saps, aquesta?

Per Lluís Permanyer - 215 pàgs.

Amb aquest llibre, Lluís Permanyer ha guanyat el **Premi Pere Quart d'humor i sàtira**.

D'entrada hem de dir que és un llibre extraordinàriament divertit, que fa somriure a cada pàgina i, sovint, riure francament.

L'autor confessa en el pròleg la seva debilitat per l'anècdota com a tema, cosa que l'ha portat a anar-ne recollint al llarg de, pràcticament, tota la vida. El recull que ara ens ofereix és, per tant, el fruit de molts anys de treball.

Formen aquesta antologia un centenar llarg d'anècdotes verídiques, de les quals són prota-

gonistes personatges notables de la Catalunya cultural, artística, musical, social, política... i també pintoresca; dotzenes de famosos que han protagonitzat increïbles i divertidíssimes anècdotes que Lluís Permanyer sap explicar amb la justa brevetat i amb un fi sentit de l'humor. Un exemple, quan explica la primera vegada que el pintor Grau Sala torna a Barcelona després del seu exili a París es sorprèn que gairebé tothom parlés en castellà pel carrer. El mateix Grau Sala contava la seva reacció als seus amics:

- I se'm va acostar un xicot i em va demanar: ¿Puede usted decirme que hora es, por favor?

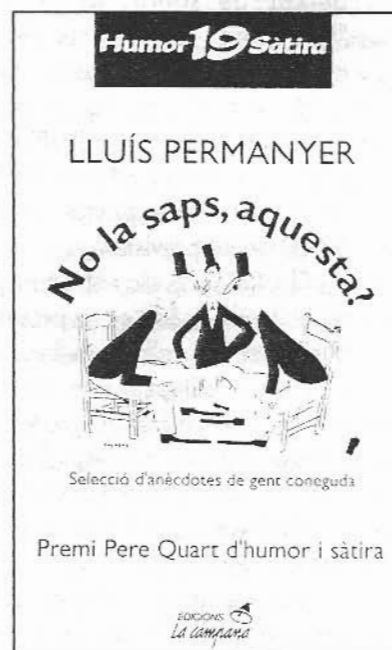
- Las... No, collons!

O aquella altra: "El recital de la famosa rapsoda argentina Berta Singerman ja era bastant avançat. I quan va començar a recitar allò de "La princesa està triste. ¿Qué tendrá la princesa?, una veu anònima del galliner, polititzada pel

nou règim polític, va cridar: -Què es foti! Visca la República!

Un llibre, en definitiva, per passar unes estones ben divertides, cosa que sempre és d'agrair.

Josep Cristòfol

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

EXPOSICIÓ I VENDA: c/ Major, 156
Telèfon 24 20 43 - Fax 24 38 61

SERVEI OFICIAL: c/ Mercè Rodoreda, 13
Tel. 24 37 49
17190 SALT

Educació i Tecnologia

Hi ha alguna cosa relacionada amb el món del treball (eines, procediments, entorn, etc.) que no canviï ràpidament avui?

La reflexió que segueix és: si tot canvia tan ràpidament, quan hem de considerar que una persona ha acabat la seva formació?

Es considera que els coneixements que s'adquireixen realitzant estudis regulats mitjans o superiors poden quedar obsolets en 10 anys si no es realitza un convenient reciclatge i posada al dia. És clar que no totes les matèries pateixen aquesta accelerada obsolència, però tot i així les maneres d'adquirir coneixements i relacionar-los entre diverses disciplines, aconseguint una formació més integral, sí que estan en constant evolució. De manera que no s'estudia igual avui que fa 10 o 15 anys.

Si ens hem de continuar formant i reciclant tota la vida, com fer-ho per comptabilitzar-ho amb les nostres obligacions familiars, laborals i socials?

La resposta pot estar en la utilització de les noves tecnologies aplicades a l'educació; ara disposem de més mitjans per a millorar la transmissió dels coneixements. L'eina fonamental segueix sent l'esforç personal i les hores de

dedicació, això és difícil que canviï, però fa uns anys era impensable que un estudiant pogués seguir estudis des de casa seva sense importar la seva comarca o població, gaudint dels mateixos avantatges i serveis que qualsevol altre que residís als àmbits metropolitans, o la possibilitat d'estudiar dins l'horari que més li convingui disposant a totes hores de mitjans de comunicació que li permetin que no se senti sol en aquest procés d'aprenentatge.

Les noves tecnologies ens ajuden de diverses formes, apropant-nos els continguts de la formació o també facilitant que el temps que dediquem a estudiar rendeixi més.

La utilització de materials *multi-media* significa que els continguts a estudiar ens arriben en forma de text, però també d'imatge, so i vídeo. Això és possible gràcies a la utilització dels ordinadors, que ens permeten seleccionar els temes que ens interessin de manera que podem anar saltant literalment d'una formació escrita a una imatge, a un fragment de vídeo i així successivament, trencant l'estructura seqüencial, de molts dels llibres, i amb una vistositat i dinamisme que fan que l'aprenentatge esdevingui molt més ràpid i efectiu que amb els elements convencionals.

Fa pocs dies la Universitat Oberta de Catalunya, ha obtingut el premi Bangemann Challenge que la Unió Europea concedeix als millors projectes telemàtics Europeus. Aquest premi té com a objectiu premiar els projectes telemàtics més destacats que hi ha

a Europa. Enguany hi participaven vint-i-cinc regions i ciutats de tot Europa. La Universitat Oberta de Catalunya ha estat guardonada en l'apartat Educació a distància, on es van presentar catorze projectes d'onze ciutats europees. La UOC és una de les primeres Universitats del món que posa en funcionament un sistema d'ensenyament basat en un campus virtual, una xarxa telemàtica que connecta els estudiants, el professorat i el personal de gestió. En connectar-s'hi, els estudiants tenen accés a les assignatures on reben els missatges dels seus professors i participen en debats amb els companys, dels quals poden veure la fotografia i llegir el currículum.

La Universitat Oberta de Catalunya disposa, com a recurs propi, dels Centres de Suport. El 8 de març d'enguany farà un any que va obrir les seves portes el Centre de Suport del Gironès, ubicat a l'edifici de la casa de cultura "Les Bernardes" de Salt. En aquest centre els estudiants poden accedir a diversos serveis i recursos que faciliten l'autoaprenentatge, com ara biblioteca, sales de reunió, espais per a l'estudi individualitzat, etc., gaudint en tot moment d'una atenció i tracte individualitzat, alhora que s'apropa la Universitat Oberta a les institucions territorials i a la població en general.

Ricard Giménez i Camins

estació servei CLAU, S.A.

**Gasolina súper - sense plom
(95 i 98) - Gas-oil "A" i "C"
Petroli per a estufes
Rentacotxes automàtic - Olis
Recanvis**

Ctra. Nacional 141, km. 110
Tel. 44 03 03 - 17162 BESCANÓ
Països Catalans, 57 - Tel. 24 05 64
Marquès de Camps, 79 - Tel. 24 27 50 - 17190 SALT

**SERVEI I VENDA DE PNEUMÀTICS
EQUILIBRATGES - ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ**

PNEUMÀTICS
SALT **S.L.**

DESCOMPTES FINS A UN 45%. INFORMEU-VOS-EN!!
c/ Gavarres, 16 i 18 - Tel. 40 10 73 - 17190 SALT

Rabindranata Von Austin

Durant la primera meitat del segle XIV la vila de Salt va estar dividida en cinc parròquies, de les quals tres s'havien sotmès a l'autoritat del bisbe de Girona i les dues restants a la del prior de Vilanna, que era, alhora, paborde d'Anglès, marcgravi de la Celleria i vicecònsol honorari de la Marca Hispànica. Per motius que els historiadors desconeixien, l'animadversió entre els dos blocs ranejava l'odi mortal. A partir del 1362, i arran del terrible fet d'armes conegut com la Guerra dels Vuit Carrers, el poble va unificar-se quedant, més o menys, com és ara en l'actualitat. Però les seqüeles de l'espantós esdeveniment encara les pot veure, per poc que s'hi fixi, qualsevol foraster que visiti Salt. Hi ha un posat en els seus habitants, entre atònit i furios, que assoleix el màxim grau d'intensitat quan les campanes de l'església de Sant Cugat canten, com sense voler, les sis de la tarda: és l'hora fatídica en què va esclatar, fa sis-cents anys i escaig, la més sagnant de les guerres civils urbanes!

Plovia a bots i barrals, aquell 5 de febrer de 1360, i, no obstant això, els veïns de les parròquies dependents del prior de Vilanna, que omplien la cèntrica plaça dels Fesols, aguantaven, estoics i impertèrrits, el fortíssim xàfec que els queia damunt. Esperaven l'arribada, per la banda d'Estanyol, d'una estrangera molt important que, segons els havien dit persones de confiança, era portadora d'uns misteriosos sacs. I s'havia fet córrer la veu que els sacs contindrien, ben segur, grana de pindulga, un exòtic cereal capaç d'arrelar enmig de brases incandescentes. Els vilatans allí reunits, xops fins al moll de l'os, empunyaven enormes garrots mentre dirigien, de tant en tant, mirades de recel i rancúnia envers el portal de la muralla que donava

accés a les tres parròquies del bisbat de Girona on, segons ells, vivien la majoria de subjectes considerats de mala llei, com ara els lladregots, els inútils, la xusma sense definir i les dones que ensenyen la figa. Es temia, i amb raó, que en arribant l'estrangera a Salt aquella trepa d'arreplegats irrompés violentament a la plaça per saquejar-li la mercaderia. Heus ací perquè qui més, qui menys, duia una estaca, i algú fins i tot arma de tall; tanmateix, calia protegir com fos el preuadíssim transport!

A les sis de la tarda els núvols van començar a escampar-se, i amb ells se n'anaren les pluges. El carruatge esperat, però, no arribava, i entre la impaciència, el fred, la mullena i el rau-rau per tantes hores sense haver ingerit aliments, la ràbia va apoderar-se d'aquella gent. Llavors, com un sol home, la multitud va travessar el portal, assaltant la zona que consideraven enemiga amb la intenció de matxucar a garrotades qualsevol cosa que es bellugués. El que no sabien era que els de l'altra banda, grans coneixedors de la feligresia de Vilanna i les seves reaccions, estaven a l'aguait i a punt per repel·lir l'atac dels enfurismats invasors. Quan aquests hagueren ocupat vuit dels quinze carrers que

conformaven les tres parròquies addictes al bisbe de Girona, s'adonaren que per aquells indrets no hi circulava ni una ànima, les dels gats i les dels gossos incloses. El silenci era esglaiador, i només l'interrompia els cavernós panteix d'un ancià asmàtic que formava part del multitudinari escamot. Llavors algú va cridar "fugim, és una trampa!". Simultàniament, com si aquell avís, enlloc d'una veu d'alarma hagués estat una consigna, s'obriren finestres i balcons i un allau d'oli bullent, de rocs cantelluts i de tota mena de metralla va caure sobre els desprevinguts atacants. Passada la primera impressió, i amb un important nombre de baixes a tenir en compte, la turba invasora va reaccionar. Foren esbotzades les portes de moltes cases, degollats gran part dels inquilins, cremat el mobiliari i enverinada l'aigua dels pous. Amb penes i treballs, i gràcies que encara eren molts, els defensors van aconseguir equilibrar la lluita. Una lluita que s'allargaria per espai de dos anys, i en la qual moriren set-centes persones i mil més quedarien esguerrades de diversa consideració.

El final d'aquella absurda guera que va ser possible gràcies a l'arribada a Salt de Rabindranata

von Austin i el seu carruatge ple de sacs. En duia tants, que a l'hora de repartir-los entre els combatents d'ambdós bàndols encara en van sobrar dues dotzenes, de manera que barallar-se pel carregament de grana ja no tenia cap sentit. Però les flames del terrorífic conflicte van deixar un ominós caliu que el pas del temps mai no ha aconseguit, ni aconseguirà, extingir. Durant la I República, i per tal d'apaivagar velles rancúnies, l'alcalde Jacint Garguetes va inaugurar, a la plaça que tothom coneix com la dels Vuit Carrers, un monument a la poc puntual transportista, més que res perquè, tot i haver-se retardat tant i tant en el lliurament del bagatge, al capdavant va portar la mercaderia més important: la pau. Avui dia l'estàtua, obra d'un escultor jueu convers banyolí, es troba en un racó dels jardins de la Devesa de Girona presidint un esquifit monument a no se sap què. I sembla ser -així ho insinuen alguns cronistes- que els famosos sacs no contenien grana de pindulga, sinó garrofes silvestres collides a la vessant obaga de Montfullà. Un cop acabades les hostilitats, Rabin-dranata von Austin va regressar a Alemanya, d'on era originària, i mai més no va tornar a ser vista per Salt.

Jordi Soler

Tot fullejant la premsa

Ben segur que la història del poble de Salt ha estat estudiada i analitzada des de tots els angles imaginables, per tant no tinc pas la pretensió de poder-hi aportar res de nou; però heus ací que tot d'una, fullejant la premsa d'èpoques molt llunyanes, a vegades sorgeix alguna o altra notícia, que com a mínim sempre resulta curiosa.

Avui us en facilito algunes respecte de dos temes concrets: la mort d'un Excm. Marquès de Camps, i algunes notícies del que aleshores anomenaven Manicomi. Crec que és de justícia respectar el redactat amb què les reproduïen les lletres de motllo de la impremta. "... anteayer a las 3 1/4 falleció asistido de los médicos Zojo de Barcelona y González de Gerona y Corominola de Salt, el hacendado D. Pelayo de Camps, Marqués de Camps. Hoy se celebrará en la Iglesia de Salt un solemnisimo oficio cantado a toda orquesta y después será sepultado en la tumba del cementerio de Gerona, donde reposan sus antepasados..." (Diario de Gerona 5-X-1889).

"...ayer fue conducido a su última morada el Marqués de Camps... eran más de las doce cuando entre numerosa y apiñada multitud, entraba el cortejo funerario por la Puerta de Alvarez... Lo componían 40 ó 50 acompañantes con hacha, el féretro conducido por el coche de lujo en un magnífico ataúd que honra a los Sres. Matas, dueños del establecimiento "La Funeraria" o Neotafía..., pendían seis gasas que llevaban otras tantas personas, pero que no pudimos conocer dada la muchedumbre..., seguía después la Confradía de la Capilla en peso de la Catedral, entonando responsos, y cerraba la comitiva el duelo que presidía el hijo mayor del difunto, D. Carlos de Camps acompañado de numerosa concurrencia...; a la una se despedía el duelo en la Puerta del Carmen... el día 3 y 9 de

octubre se celebraron solemnes funerales por el eterno descanso de su alma en la Iglesia de los Dolores.

Aspectos diversos del Manicomi

(Del Butlletí de la Mancomunitat de Catalunya)

- Augmentar en dos els mossos hortelans del Manicomi de Salt a fi que essent possible el conreu de major terreny es proveeixi més abundantment de verdures a l'Hospital i l'Hospici. (Gener 1921).

- Revisar els preus que es presenten a la barberia del Manicomi, quedant establert en: 0'18 ptes. per barba. (Maig 1921)

- Es notifica a Josep Maurici, encarregat de conduir els cadàvers del Manicomi al Cementiri, que s'acorda concedir-li l'augment que sol.licitava i que és de dos ptes. per servei. (Maig 1921)

- El Germà Joan Costa que exercia de dentista, al Manicomi, per raons d'edat es troba impossibilitat de continuar. D'ara endavant se'n preocuparà en Camil Fotbernat, que només exigeix que els asilats es traslladin a casa seva. (Novembre 1921)

- Es dona compte d'haver-se rebut una comunicació del Metge-Director del Manicomi en la que justifica la inversió de cent pessetes que li foren concedides per atendre despeses d'escriptori. S'acorda aprovar dita justificació i concedir cent pessetes més per als mateixos fins. (Març 1922)

- Respecte de l'ingrés d'algunes persones al Manicomi, es fa saber que hauran de pagar: 0'25, 0'50 ó 1'50 ptes. diàries. (Abril 1922)

- El Sr. Director del Mancimoni demana l'adquisició de dues persianes per al seu domicili particular. (Abril 1922)

Lola Burch i Fajula (Centenària)

És la persona més gran de Salt. El passat dia 26 de desembre, festivitats de Sant Esteve, va complir els cent anys i ho va celebrar

assistint al tradicional vermut de germanor del Casal de Jubilats, on va ser felicitada per tothom, i rebent a casa seva la visita de l'alcalde Xavier Corominas i de la regidora Carme Carbó, que la van homenatjar en nom de l'Ajuntament. Malgrat l'edat, conserva una envejable vitalitat, només mermada per dificultats d'oïda i lapsus de memòria, d'altra banda naturals. L'hem entrevistat al seu domicili del carrer de la Processó, en companyia del seu nét, l'amic Narcís Burch, un dels fundadors de LA FARGA -tot sigui dit- i, curiosament, l'iniciador d'aquesta secció Teva/Meva, que va elaborar durant uns quants anys en la primera època de la nostra revista. Cal dir que en la present ocasió, la seva col.laboració ha estat decisiva. Gràcies, Narcís.

- Sabeu que sou la persona més vella de Salt?

Sí. Abans era la de can Paulí, però fa temps que va morir.

- On vau néixer?

A Fornells de la Selva.

El dia 26 de desembre de l'any 1896.

- Hi ha antecedents a la família, de tanta longevitat?

La meva mare va viure fins als 92 anys.

BURCH constructors, s.a. Salt

- CASES
- AMPLIACIONS
- REHABILITACIÓ

Pere Coll i Guitó, 3 - Tel./Fax 23 86 02
17190 SALT (Gironès)

LA CASA DELS ARMARIS

- * Fabriquem armaris a la seva mida.
- * Interiors exclusius

c/ Major, 48 - Tel. 24 28 05 - 17190 SALT

- Recordeu quan vàreu venir a viure a Salt?

Això no. Només recordo que, de petita, baixàvem a la carretera, a aquella rajoleria que hi ha...

No àvia, ja no hi és ara - rectifica en Narcís-.

Ah, no? Ja no hi és? Doncs bé, nosaltres hi anàvem a jugar.

- A què?

A amagar. Nois i noies. I moltes vegades, quan marxàvem, ja anàvem a cops de rocs. Ells ens tiraven rocs a nosaltres i nosaltres a ells.

- Ens podríeu explicar altres records de joventut?

M'agradava ballar. Anàvem a ballar al Veïnat, a Can Sibils, que hi havia un bar on hi feien ball.

- Amb qui ballàveu?

Amb qui em venia a buscar! (riu).

- Quina mena de balls?

Valsos, tangos, xotis... tot! I també hi anàvem a ballar sardanes, al Veïnat. Hi venia una colla de nois del Perelló i amb aquells ballàvem sempre les mateixes sardanes.

- Quines altres coses podeu recordar d'aquests cent anys de vida?

El treball. Jo sempre he treballat. A la fàbrica de la Coma-Cros, a Les Betes.

I de les amigues d'aquell temps, en recordeu alguna?

Quasi sempre anava amb les mateixes. La Coloma, que era la meva germana... i n'hi ha una, que es cuidava del safareig de les hortes, que de vegades encara ens veiem. L'altre dia em va dir: - Cony! aquestes que tenen cent anys van ben trempades!

Però pocs dies abans de complir els cent anys, la Lola Burch va patir una lesió degut a una caiguda. Els familiars van témer que no arribaria al centenari.

- Però es va recuperar molt bé -ens explica en Narcís- i, afortunadament, aquí la tenim.

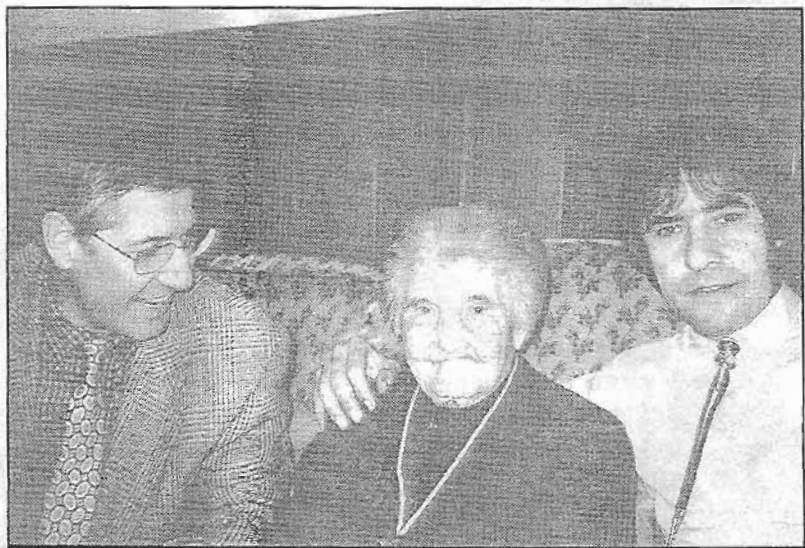
- Com heu celebrat aquests cent anys?

Vaig anar al vermut de Sant Esteve del Casal de Jubilats. Tothom va venir a felicitar-me. L'Alcalde i la Carme Carbó van venir a casa i em van portar un ram de flors. Em vaig emocionar molt. I la Generalitat de Catalunya em va fer arribar una carta de felicitació i una medalla.

La Lola Burch es mostra molt feliç i disposada a viure molts anys més. Nosaltres li ho desitgem sincerament. Entre d'altres coses perquè està a punt d'aconseguir unes fites difícils d'igualar: viure tres segles (nascuda el XIX, haurà viscut tot el XX, i està a punt d'entrar el XXI) i, a més a més, un canvi de mil.lenni.

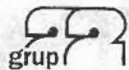
Tot un rècord. Salut, àvia!

Josep Cristòfol

Dolors Burch amb els seus dos néts, en Narcís i en Jaume, el dia que va complir els cent anys. (Fotografies Jaume Bosch)

llibreria 22

carrer major, 163
tel/fax: 972 / 23 16 03
17190 salt

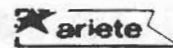
- LLIBRES
- REVISTES/DIARIS
- PAPERERIA
- VIDEOS
- SALA D'EXPOSICIONS
- LLIBRES PER ENCÀRREC

Obert de dilluns a
dissabtes: matí i tarda.
Diumenges: matí.

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ

IMPORTADOR PER A ESPANYA

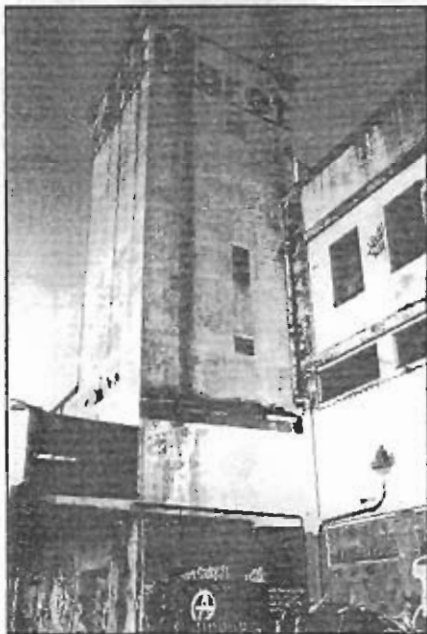
Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

Can Pixera 1997

**EN MANEL I LA MARIA
DE CAN PATRAC DEL VEÏNAT.**
*"Can Patrac" és ja un topònim que ens situa
en un indret ben concret del nostre poble.
En Manel i la Maria són la parella entranyable,
que a la cuina ens han explicat aquells records que no
oblidaran mai. Per molts anys, bons amics.*

"Meret" ve del diminutiu del nom
del Sant Mer i no de Mar.

LA MAÇANA

*Si l'haguessin
fet més ampla
seria més
acollidora, no
seria un fossar
que separa.
Avui
ja hi tindriem
les barques i
un camí de
sirga arborat
al costat.
Potser caldrà
pensar-hi.
Seria tan amable
de passejar-hi....*

*"El nostre ofici és la lusta,
Imagini's el que vulgui amb lusta que li farem realitat.*

Especialitat en gelats

Abat Oliva, 10 - Tel. 23 06 79
Major, 57 - Tel. 23 00 61 - 17190 SALT

Bassa dels Carros

NI CARROS NI BASSA

A la "Bassa dels Carros" ja no hi trobareu ni carros ni bassa, però un rètol sobre el canyer ens recorda el pas de tombarells de sorra i rierencs que durant segles han vestit les cases del nostre poble vell, des de Can Tona a Can Pixera i de Maderesa al Sitjar.

Les canyes que encara hi trobareu, ja fa mil anys que serviren de xindri per fer les voltes visigòtiques que ben segur cobriren l'església del lloc de Saltus.

QUAN L'ESCENARI, NO ÉS EL TEATRE. El "Pla dels Socs", escenari d'hivern. Un dia gris i fred, sense cap personatge a l'escena. Només formant part del paisatge, un home amb el seu gos van a veure el riu. En Xicu Masó ens va aclarir que aquell indret formava part del seu itinerari de passeig per les Deveses del Ter.

LA PLAÇA DEL MERCAT.

Edificada sobre l'antic Camp de Futbol del Salt, és avui un lloc de trobada, com abans dels LOCALS i els VISITANTS en el marcador dels gols.

Ara tothom reconeix que hi ha els millors productes, no es tracta de fer gols a ningú.

La Universitat Oberta de Catalunya, és a Salt, i té el seu estatge a la Casa de Cultura "Les Bernardes". No tots els pobles tenen universitat. Salt en té una, i és oberta.

FLECA I PASTISSERIA

Currius

c/ Llarg, 10 - Tel. 23 83 71 - SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

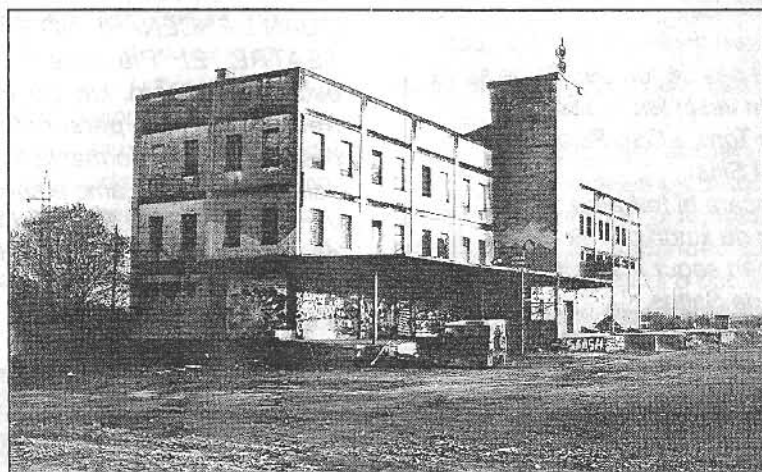
MOBRA, S.A.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 23 53 17

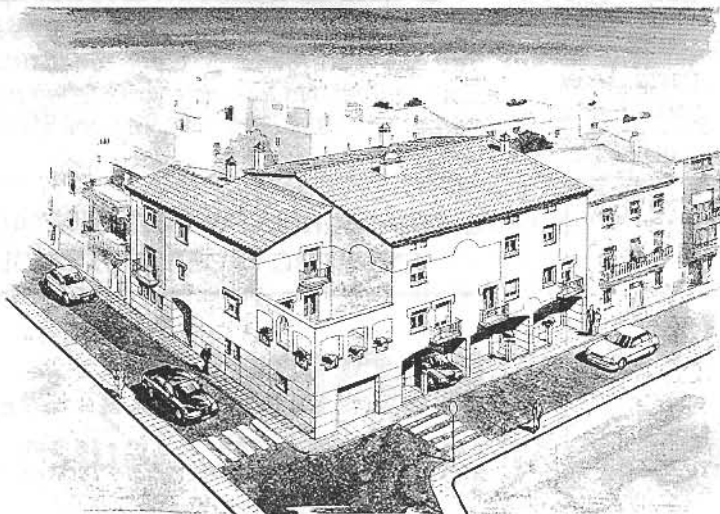
LES DEIXALLES I EL SEU MÓN
Abans escampades per tot el Ter,
ara es recullen en un indret entre
l'Autopista i la Gassol.
És un espai de trànsit constant,
uns arriben carregats,
d'altres recullen el que es pot vendre
o bé reutilitzar.
Aneu-hi un dia qualsevol,
si no teniu res per llençar-hi,
potser trobareu quelcom per aprofitar.

"LA MARET"
Abans fàbrica d'embotits i avui
de la "moguda OKUPA".
Veïna de Can Pixera, avui desocupada
Són els signes del temps?
"La Maret" existeix i perdura,
no és virtual la moguda.
Els joves hi van.

SALT

NOVA PROMOCIÓ 'CASC ANTIC'

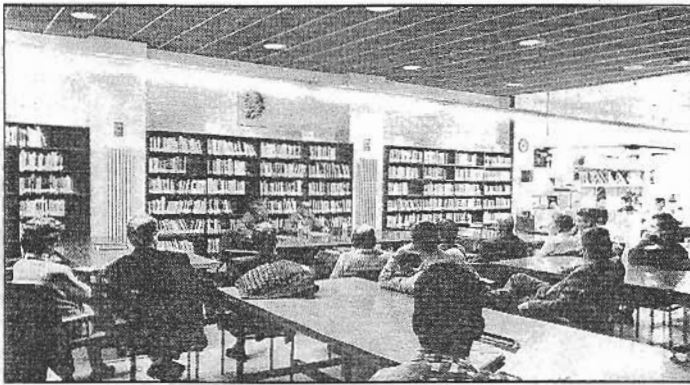

Habitatges Unifamiliars
PREU: 18.000.000 PTA

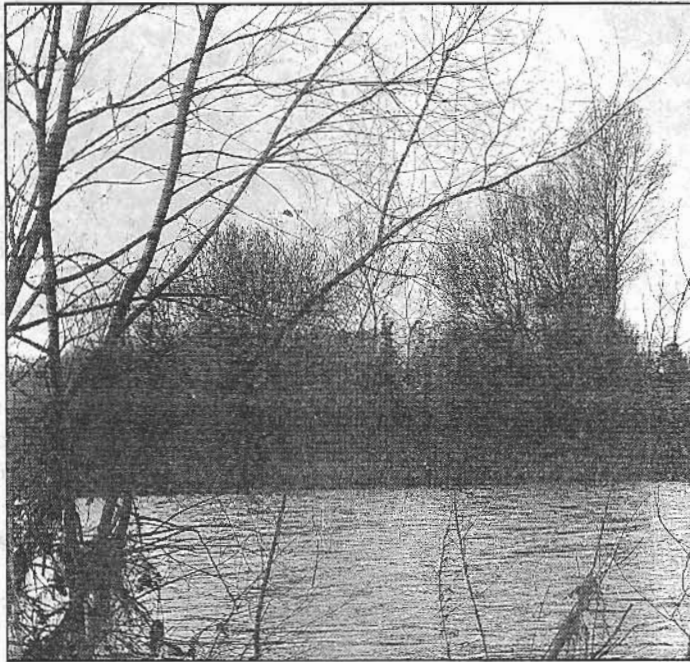
"ACABATS DE
QUALITAT"

HIPOTECA APROVADA
AMB POSSIBILITAT
D'INTERESSOS DEL
PRÉSTEC
A "PREU TAXAT"

OBRES I PROMOCIONS BESCANÓ, S.L. - c/ Major, 210 - SALT - Tel. 23 66 11

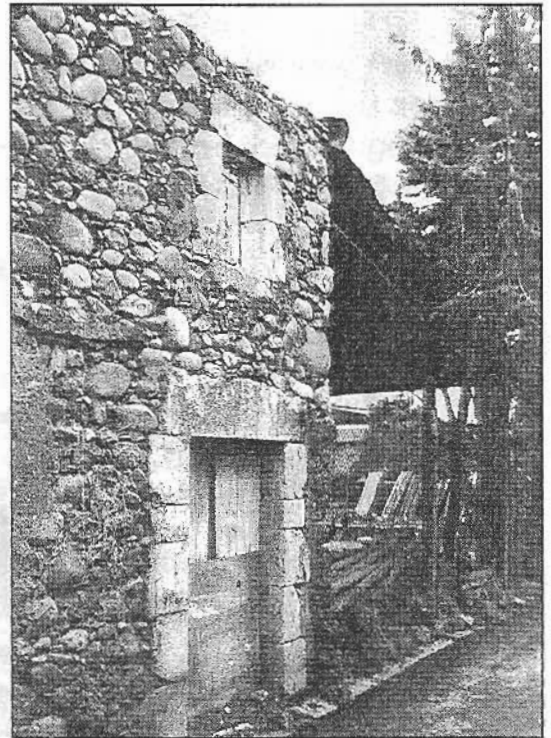

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL.
L'Estanislau Torras, era l' "Escriptor del mes".
Un indret que ens convé freqüentar.

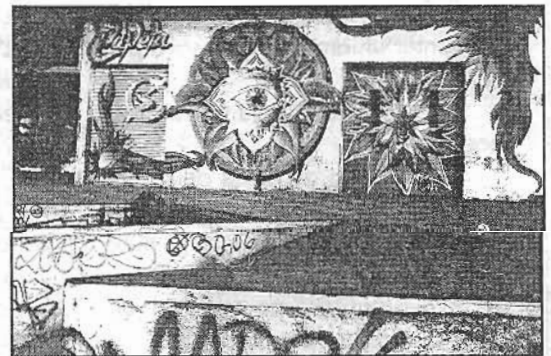
EL TER

El "Cervell de gat" ha tornat a ser una gorga del "Gran Riu" enguany, quan els pantans han deixat anar, per força, l'aigua que no podien parar. Feia goig tornar-ho a veure impetuós, eixorencant deveses dels qui es pensaven que la vegetació de les ribes era només per fer-ne diners, i varen tallar els pollancrecs i saules que fixaven els marges.

FAÇANA AL PRAT

Les façanes mortes de la plaça de Surroca ens evocuen el passat del "Prat", on els jornalers malvivien treballant la terra d'altri, per tenir dret a un sostre, un jornal, a un pou que deien tenia la millor aigua del poble. Era l'aigua de tots els veïns i de l'amo.
Era el "Pou d'en Surroca"

"LA MARET"

Tintoreria
REGOLTA

*Pells - Llanes de matalàs
Catifes i tot el que fa referència
a la nostra indústria*

c/ Major. 312 - Tel. 23 45 43 - 17190 SALT

Auto Taller Salt, S.L.

TALLER DE REPARACIÓ:
MECÀNICA, PLANXA I PINTURA
VENDA DE COTXES NOUS I D'OCASIÓ
DE TOTES LES MARQUES

Taller i Exposició: c/ Major. 338 - 17190 SALT
Tels. 23 44 15 - 24 24 00 - Fax 23 44 15

L'ocellet

L'Oriol, un dia mentre passejava pel bosc, va trobar un ocelllet a terra sol. *Haurà caigut del niu i encara no ha après a volar* -va pensar. *Me l'emportaré a casa i el cuidaré.*

I així ho va fer.

L'endemà vingué a veure'l un amic a casa seva:

- Què fas Oriol amb aquest ocelllet?

- L'he trobat al bosc. Encara no sap volar.

- Però com és que l'has posat en una gàbia tan petita? Això és com una presó. Aquí no es pot ni moure.

- Tens raó, li faré una gàbia més gran, que pugui aprendre a volar i tot.

I començà a fer una gran gàbia al terrat de casa seva.

- Què és això que fas? -va preguntar un amic que passava pel carrer.

- Una gàbia grossa per aquest ocelllet.

- El que has de fer és deixar-lo anar. Per més grossa que sigui la gàbia, només serà realment lliure quan el deixis anar al bosc.

- Què fas Oriol -preguntà un veí.

- Una gàbia per un ocelllet.

- Això tan gros per aquesta misèria. Deixa-ho córrer, no veus que se't morirà. Aquest ocell és massa petit i no viuen en captivitat. Val més que el matis de seguida i li estalviaràs sofriment.

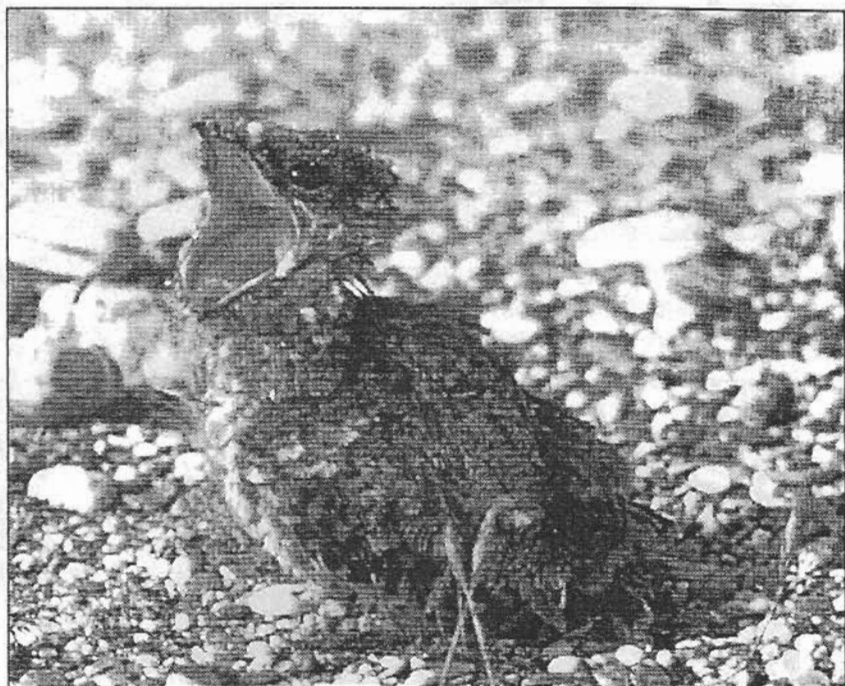
- Doncs, així el deixaré al bosc.

- Què vols fer, Oriol? Abandonar-lo al mig del bosc, sol, davant tants de perills. És pitjor que matar-lo, això.

Les veus dels veïns i amics insistien:

- Oriol, si vols que sigui lliure, deixa'l.

- No el pots pas abandonar. Oriol, et necessita.

- Aquest ocell es morirà aviat, mata'l perquè no sofreixi.

L'Oriol estava confús, no sabia què fer.

- Deixa'l anar, Oriol, ara.

- Oriol, tu l'has de cuidar. N'ets responsable.

- Mata'l, Oriol, mata'l.

L'Oriol es tapà les orelles i es quedà tot preocupat mirant-se l'ocell. I així s'adormí. Tingué un somni molt estrany: Ell anava pel bosc i tenia molta set. Va descobrir una clariana plena de fonts. Totes les fonts deien: "*Beu-me, beu de la meva aigua*". Però allà davant hi havia l'ocellet:

- Compte Oriol, no et deixis enganyar -em va dir-, beu només de l'aigua bona.

- I com sabré quina és l'aigua bona?

- Mira Oriol, allà baix hi ha un pastor. Ell cada dia ve aquí i porta el seu ramat a veure. Ell sap quina és la font d'aigua bona.

I en aquell moment es despertà.

Va pensar en el somni, en el moixonet i els consells dels seus amics. I rumiava quina seria la millor font on consultar. I recordà que coneixia una persona que era experta en ocells i va anar a demanar-li consell.

- Sí, és veritat, aquests polls

necessiten un caliu adequat i una alimentació quasi constant, com la que els donarien els seus pares durant l'època de cria. Tot això fa molt difícil que pugui viure en captivitat. El millor seria deixar-lo dalt d'un arbre prop d'on el vas trobar. Els seus pares probablement el sentiran piular i el trobaran. Són qui millor el poden cuidar.

- Gràcies.

L'Oriol ho va meditar bé i decidí que allò era el que havia de fer.

Mentre s'emportava l'ocellet encara sentia els comentaris dels amics i veïns:

- No l'abandonis, no siguis cruel.

- Mata'l.

- Deixa'l volar.

- Què fas, Oriol? tu n'ets responsable.

Però ell ja no en feu més cas. Havia anat a les millors fonts, s'ho havia rumiat bé i n'estava del tot decidit. I així ho va fer.

L'endemà va tornar al lloc on l'havia deixat però l'ocell ja no hi era. No en va trobar cap més rastre ni el va veure més, però ell sabia que havia fet el millor.

Quin nom li posarem?

El nom identifica, singularitza les persones. Però se sol desconèixer el significat i la procedència dels noms que portem. És interessant i curiós saber el significat etimològic dels noms propis de les persones, per saber d'on vénen i què volen dir.
En ressenyem alguns dels més comuns.

NOM	SIGNIFICAT	ORIGEN
AGNÈS	"PURA, CASTA"	GREC
ANNA i AINA	"DÉU TÉ MISERICÒRDIA"	HEBREU
AMÀLIA	"TREBALLADORA"	GERMÀNIC
BÀRBARA	"ESTRANGERA"	LLATÍ
CARME	"JARDÍ, VINYA DE DÉU"	HEBREU
CRISTIANA	"QUE PERTANY A CRIST"	GREC
DIANA	"CELESTE, DIVINA"	LLATÍ
DOLORS	EL MATEIX QUE ACTUALMENT	LLATÍ
ELISABET-ISABEL	"DÉU ÉS EL MEU JURAMENT"	HEBREU
ESTER	"ASTRE, ESTRELLA"	PERSA
EULÀLIA	"LA BEN PARLADA"	GREC
EUGÈNIA	"LA BEN NASCUDA"	GREC
EVA	"QUE DÓNA VIDA"	HEBREU
FRANCESCA	"FRANCESA"	LLATÍ TARDÀ
GEMMA	"PEDRA PRECIOSA"	LLATÍ
GLÒRIA	"FAMA, BENAURANÇA"	LLATÍ
ÍNGRID	"D'UNA TRIBU BÀRBARA"	GERMÀNIC
IMMACULADA	"SENSE MÀCULA, SENSE PECAT"	LLATÍ
IRENE	"PAU"	GREC
JOAQUIMA	"JAHVÉ DISPOSARÀ"	HEBREU
JUDIT	"LA DONA DE JUDÀ"	HEBREU
LAURA	"LLOREER, CORONA"	LLATÍ
LLÚCIA	"LLUM"	LLATÍ
MARIA	INCERT, POTSER "ESTIMADA D'AMMON" o "PERSONA EMINENT"	HEBREU
MARTA	"SENYORA"	HEBREU
MERCÈ	"PREU PAGAT" o "MISERICÒRDIA"	LLATÍ
MONTSERRAT	"MUNTANYA SERRADA"	LLATÍ
NATÀLIA	"EL DIA DEL NAIXEMENT"	LLATÍ
NEUS	EL MATEIX QUE ACTUALMENT	LLATÍ
NOEMÍ	"LA MEVA DOLÇOR O DELÍCIA"	HEBREU
NÚRIA	"INDRET ENTRE TURONS"	BASC
OLGA	"INVULNERABLE"	RUS
PILAR	"COLUMNNA, PILAR"	LLATÍ
RAQUEL	"ANYELL, OVELLA"	HEBREU
ROSA	EL MATEIX QUE ACTUALMENT	LLATÍ
SARA	"PRINCESA, DOMINADORA"	HEBREU

ÒPTICA

Amadeu Agustí

ÒPTIC DIPLOMAT

Pça. Catalunya. 8 - Tel. 20 42 28 - 17003 GIRONA

FRADERA PINTORS

Passeig Josep Ma. Folch i Torres. 21 - 17190 SALT
Tel. i Fax: 23 96 66 - Tel. Mòbil: 929 78 83 18

LA FARGA 19

Es poden fabricar xips encara més petits?

L'any 1965 el cofundador de l'empresa *Inter Corporation*, en Gordon Moore, va llançar una predicció a llarg termini: "El nombre de transistors compresos dins un xip es duplicarà cada 18 mesos".

El xip és un component bàsic dels ordinadors actuals, compost per una placa o base de silici que integra alhora tot un circuit elèctric i s'anomena també circuit integrat. La base del xip és un material semiconductor, que en certes condicions pot ser aïllant i de vegades conductor. Aquest fet diferencial és utilitzat per dissenyar els circuits dins del mateix xip.

En Gordon Moore era conscient dels avenços tecnològics en litografia òptica, tècnica utilitzada en la construcció de xips, i

això li ha servit perquè la seva predicció s'acomplís durant 35 anys ininterromputs.

En poc temps la predicció d'en Gordon Moore va passar a ser coneguda com la **Llei de Moore**, la qual ha potenciat activament la indústria dels materials semiconductors, movent unes xifres de negoci anuals d'aproximadament 1,9 bilions de PTA. Recordem que la disminució en la mida dels xips permet velocitats més grans de processament i emmagatzematge.

Però la Llei de Moore comença a ser qüestionada pels altres científics especialistes en semiconductors, que preveuen un trencament de la tendència a fer els xips cada cop amb més capacitat d'albergar transistors.

La litografia òptica, aplicada a la construcció de xips, s'ha basat històricament en escurçar la longitud d'ona de la llum utilitzada per estampar les plaques de material semiconductor. Ara, però, sembla ser que no es podrà anar baixant les longituds d'ona gaire temps més. El límit sembla estar en deu anys. Per tant, s'enterboleix una mica la ràpida evolució produïda en la mida i capacitat dels xips.

Malgrat aquest panorama advers, actualment s'està treballant amb tècniques alternatives per mantenir la Llei de Moore. Aquestes tècniques alternatives a la litografia òptica convencional utilitzen raigs X, o bé "ruixats d'electrons". L'objectiu principal de totes aquestes noves tècniques segueix essent el fet d'estampar amb traces encara més fines les plaques de silici o d'altres materials semiconductors.

La pregunta ara per ara és saber si aquestes noves tècniques podran estampar els microcircuitos amb bilions d'elements alhora, perquè la producció de xips sigui

frigoríficos del ter
S.a.

ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT N.º R.S. 10.4125/CAT-10.03930/GE

c/ Major, 419 - Tel. 23 31 11*
17190 SALT (Girona)
Fax 24 45 18

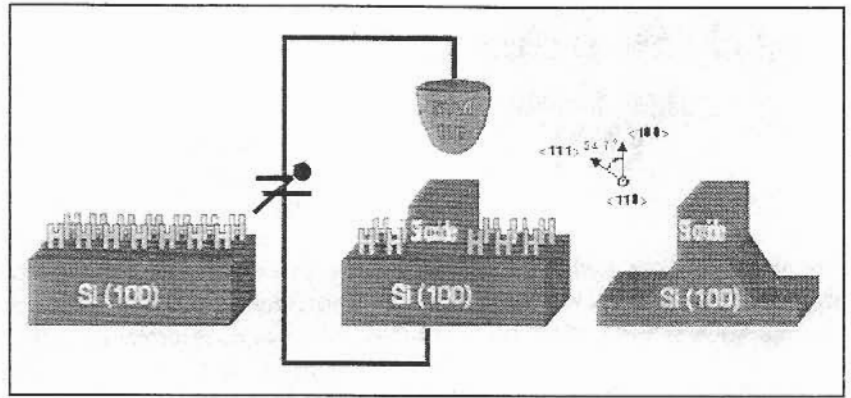
Telex 56204 FTER-E
Apart. Correus, 239
17080 GIRONA

viable. A la indústria micro-electrònica actual li costaria milions de PTA canviar de sistema, per tant sembla que l'aprició de qualsevol tècnica alternativa no serà efectiva fins que s'esgoti totalment l'actual litografia òptica convencional.

Per estampar plaques de silici, els sistemes de litografia òptica es basen en una plantilla feta en part amb material transparent (vidre) i amb un metall absorbent de llum. Els dissenyadors de circuits utilitzen un feix d'electrons o un làser per fer la plantilla. Posteriorment per estampar els elements de la plantilla a la placa de silici, recoberta per un material conductor i una resina fotosensible, es fa passar llum ultraviolada (UV) pels forats de la plantilla, i a la sortida unes lents enfoquen la llum i provoquen que el resultat de l'estampació tingui una mida 1/4 més petita que l'original de la plantilla. La llum que arriba damunt la placa de silici altera l'estructura molecular del material allí on toca i la part inalterada resta conductora, donant com a resultat un microcircuit que serà la base del xip. La zona de la placa on arriba la llum serà aïllant a l'electricitat.

El límit actual d'aquesta tecnologia es troba en les lents convencionals de quars que s'utilitzen, ja que més que refractar o corbar, el que fan és absorbir la llum si es vol forçar la seva resolució, amb longituds d'ona de llum ultraviolada més petites.

La tècnica dels raigs X pot aconseguir estampar plaques de silici 175 vegades més petites que amb la llum UV normal. El problema rau en que les lents normals no

Procés d'estampació de les plaques de silici.

poden enfocar aquest tipus de radiació, per tant tot el procés s'ha de fer sense lents. La mida de la plantilla serà el tamany final de la placa de semiconductor. Aquest sistema encara no és rendible econòmicament. Les plantilles són de tungstè, o materials capaços d'absorbir la radiació dels raigs X, i d'un altre material que deixa passar la radiació. De vegades hi ha problemes de distorsió entre els dos materials que conformen la plantilla.

Els "ruixats d'electrons", per la seva part, tenen el problema que la plantilla s'escalfa amb el contacte amb els electrons i aleshores es deforma i altera el producte de l'estampació. Actualment s'estan provant diferents materials per evitar aquests efectes i, a més a més, els electrons es poden enfocar amb lents magnètiques per dirigir-los directament sobre els forats de la plantilla i així no escalfar tant la placa. Una segona lent enfoca els electrons que travessen la plantilla i redueix a 1/4 la mida final del microcircuit.

Els impediments tècnics, doncs,

estan a l'ordre del dia. Però també n'hi ha d'altres. Per exemple, de caire econòmic. Quants més transistors es posen dins un xip, més possibilitats que aquest surti defectuós, fent alguna disfunció, precisament per contenir més elements. Això significa augmentar o millorar les mesures de control i alhora obtenir una producció més petita per haver-hi més components tarats. També el finançament de tota la recerca per a la reducció de la mida dels xips té un cost elevat.

No s'ha de ser pessimista, però l'actual dinàmica marcada per la Llei de Moore, juntament amb la previsió del manteniment de la litografia òptica convencional durant un mínim de 10 anys, auguren un futur interessant. Per exemple, s'espera poder integrar juntament amb funcions lògiques i de memòria en un mateix xip.

Segur que no tardarem molt a veure els resultats de la minimització dels xips, i més quan gairebé tot porta un xip a dins.

Lluís Rovira i Pato

RESTAURANT

Tancat: dilluns, dimarts i dimecres nit
FEM: Comunions, bateigs, convencions, sopars o dinars de colles

Plaça de la Vila, 12 - SALT - Tel. 23 32 08

La Casa del Bon Menú

De dilluns a dissabte
menú econòmic
1.000 pta.
amb licor digestiu.
Diumenges i festius
menú especial de festa
1.500 pta. amb
copa de cava brut

ORGANITZACIÓ IMMOBILIÀRIA
FINQUES - HIPOTEQUES

17190 SALT
Major, 231

Tel. (972) 40 10 99
Fax (972) 40 10 99

OPI

Fa més de 50 anys que el filòsof Ortega y Gasset va escriure aquell famós assaig: QUI MANA EN EL MÓN? I en resposta a aquesta pregunta, l'autor va desvetllant tot l'entramat de l'apreciació sobre una determinada qüestió, expressada col·lectivament, d'una cosa pública. És el que en diem l'OP, és a dir, l'opinió pública.

Però vosaltres us penseu que tal i com van les coses i amb el poder que volen tenir uns quants, aquests no s'han preocupat de controlar i de dirigir l'opinió pública. De ben segur que els líders mundials, entenguem USA, són uns mestres en la qüestió.

Així, ells, per mitjà dels seus agents estableixen la cosa segons el seu disseny.

BURKE va formular el mite del quart poder quan feia referència a la premsa doctrinal britànica a finals del segle XVIII i principis del XIX, dient que preferia controlar els mitjans de formació i difusió de l'opinió pública a controlar l'exèrcit. En tal cas, aquesta energia política implícita en la relació opinió pública-mitjà informatiu és la progressiva adulteració de la llibertat d'informació, escomesa des del poder... I així, malgrat que no es donin falses informacions, amb un cúmul d'aquestes; un seguit d'imatges de temes diferents; un desordre organitzat..., per donar el que en diuen ells un producte, donen al receptor una inestabilitat interior molt difícil de controlar.

Per això l'opinió pública no sempre és espontània, sinó que sol estar mediatitzada per grups de pressió i diferents organismes que

la reflecteixen i la creen a través dels mitjans de comunicació.

També els sondejos, ja que, moltes vegades, els resultats per ells buscats es converteixen en dades informatives condicionants i modificadores de l'estat d'opinió.

Així podem dir que amb una opinió pública favorable i una bona imatge, ambdues artificials, es poden vendre els bunyols que vulguis.

I l'OPI són les inicials d'opinió pública més la i d'imatge, i seria lamentable que aquest OPI es confongués amb l'altre OPI, és a dir, l'al·lucinogen i enmig d'un estat de somnolència i d'adormiment s'anés creant un ambient tan fals i irreal que a tots ja ens semblés bé.

Amb amor,

UNDARA

Fiat Bravo e Brava

COTXE DE L'ANY 1996

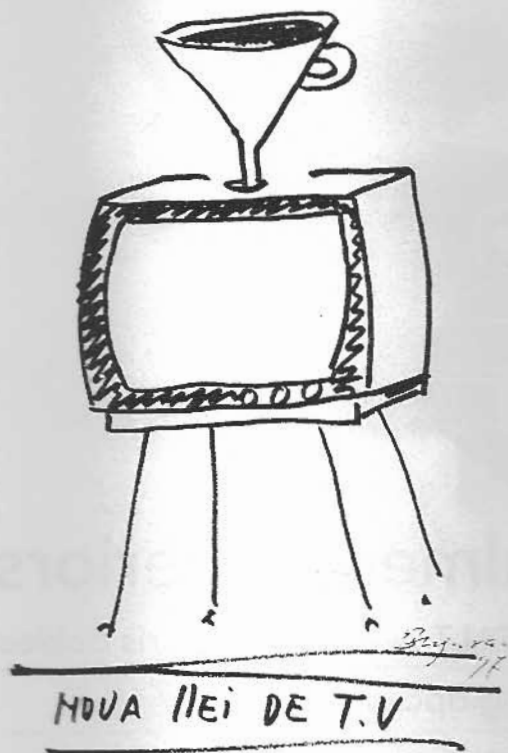
GARATGE INTERNACIONAL

Ctra. Girona - Anglès, s/n. - Tel. 24 12 12 - SALT

CONCESSIONARI

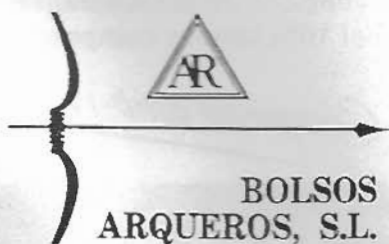
FIAT

L'acudit foll

LA FARGA

*col.labora i
anuncia't*

**BOLSOS
ARQUEROS, S.L.**

Venda directe al públic

c/ Pere Coll i Guitó, 14
17190 SALT (Girona)

Tel. (972) 23 59 65
Fax 23 39 84

En aquest món hi ha molts boigs

Un escriptor famós acaba un dels seus llibres amb aquestes paraules "Al món, de boigs n'hi ha molts, però com els homes i les dones...."

I és que per menar el món tal com ho fem es necessita ser molt boig. Deixem-ho. Això és un escrit d'humor i no un escrit seriós.

Ja ha passat Nadal i tota la seva rècula de regals i compres. M'han ofert un piló de coses: un ordinador finançat (amb un 31% d'interessos, això sí), una bicicleta de muntanya, un televisor de nou format (set-centes mil pàties de l'ala), un frigorífic de prestacions galàctiques, etc.

I quan els dius que tot això no t'interessa, et miren amb una cara com aquell que pensa: pobret! On vol anar pel món amb aquesta actitud?

Es tracta de comprar i comprar. Parlant d'ordinadors (que és, ara per ara, l'instrument de moda) et trobes amb una guerra entre les diferents cases per oferir-te els seus productes. El que volen és col·locar-te part del seu estoc, perquè amb cosa d'un any ja se'ls fa vell. Et prometen l'oro i el moro i, després, quan tens el primer problema, et deixen penjat.

No sé si heu comprovat una cosa, amb això dels ordinadors personals (PC o personal computer). Et lloen les seves adaptacions. Et diuen que els menús són en català. Però, de fet, quan et trobes amb un problema de veritat, t'has de barallar amb la màquina amb iangui, amb anglès. I una altra cosa. Els manuals d'instruccions d'aquestes màquines són tot un poema. Són realment voluminosos, amb traduccions a totes les llengües, fins i tot al sànscrit. Però quan llegeixes la traducció castellana, no hi entens res. El traductor s'ha cobert de glòria, sense cap vergonya per part seva. I encara una altra cosa, tots els venedors et diuen que el maneig del seu ordinador és molt fàcil. Però quan vas a guipar una llibreria, et trobes amb centenars de manuals per manejar aquest instrument diabòlic. I és que, en aquest món hi ha molts bojos, però com els homes i les dones...